

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਜੀ.ਡੀ. ਖੇਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਵਜ਼ੀਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੀਰਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਸੰਨ 1959 ਦਾ 56-ਡੀ

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਨਿਯਮ (1955)— ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 30—ਦਾਵੇਦਾਰ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ— ਕੀ ਇਕ ਇਕਾਈ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ— ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਦੀ ਲਿਖਤ — ਨਿਯਮ 30 ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ — ਕੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ ਰਿਕਾਰਡ— ਅਜਿਹੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਆਰਡਰ— ਕੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ 'ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ 'ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ' ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕਵਚਨ ਨੂੰ ਬਹੁਵਚਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਉਲਟ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਜਿੱਥੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਧਾਰਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਵਾਰਸ ਅਤੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਯੂਨਿਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਵਿਭਾਗੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਯੂਨਿਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਨਿਯਮ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਤਸਦੀਕ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਕਾਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮਕਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਹੱਕ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਹਨ। ਘਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ-ਹਿੱਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਤੋਂ। ਨਿਯਮ 30 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸ਼ੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕਲੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਸ਼ੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਾ ਕਿ ਸ਼ੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਸਲ ਧਾਰਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੰਡ ਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਯਸ਼ਪਾਲ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 30 ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਘਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੀ ਇਕਾਈਆਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਨਿਯਮ ਦੇ ਨਿਯਮ 30 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਆਰਡਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ, ਮਿਤੀ 18 ਅਗਸਤ, 1959, 1959 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 62-ਡੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ।

ਐਮ.ਐਲ. ਕਪੂਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਭਵਾਨੀ ਲਾਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਆਰਡਰ

ਖੇਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ.—ਇਹ ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਤੱਥ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਰੋਹਤਕ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਰ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਪੀਰਾਂ ਦੱਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਨ ਅਤੇ ਪੀਰਾਂ ਦੱਤਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। ਇਹ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਰਥਾਤ, ਪੀਰਾਂ ਦੱਤਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ, ਇਸ ਘਰ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਲਾਟੀ ਸਨ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਕੀਤੇ। ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਦਾ ਕੁੱਲ ਦਾਅਵਾ ਰੁਪਏ ਸੀ। 6, 800 ਅਤੇ ਪੀਰਾਨ ਦੱਤਾ ਦਾ ਰੁ. 23, 100 ਹੈ। ਮਹਿਕਮੇ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ 10000 ਰੁਪਏ ਸੀ। 3, 100 ਅਤੇ ਪੀਰਾਨ ਦੱਤਾ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਰੁਪਏ ਸੀ। 7, 346 ਹੈ। ਦੋ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ ਦੇ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 4, 220 ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਕਾਨ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਘਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਸੀ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਦੀ 5 ਮਈ, 1953 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਛੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਰੁਪਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 511-1000 ਰੁਪਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮਕਾਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਹੀ ਘਰ ਦੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਡਿਪਟੀ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਮਕਾਨ ਦੇ ਅਸਲ

ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਮਕਾਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਮਕਾਨ, ਕਿਉਂਕਿ 1, 533 ਰੁਪਏ ਦਾ ਅੰਕੜਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸੀ, ਪੀਰਨ ਦਿੱਤਾ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨਾਲੋਂ ਮਕਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪੀਰਨ ਦਿੱਤਾ ਨੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ-ਸਕੱਤਰ ਸ੍ਰੀ ਜੌਹਨਸਨ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 30 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਘਰ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵੱਖਰੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਹਸਤੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 511, ਅਤੇ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਘਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਪੀਰਨ ਦਿੱਤਾ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪੀਰਨ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਘਰ ਅਲਾਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਫਿਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਸਟਰ ਜੌਹਨਸਨ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਗਲਤ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਗਰੇਵਰ ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਜੌਹਨਸਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਗਰੇਵਰ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਜੇ.

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਦੇ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਕਾਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਵੱਲੋਂ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"3. ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ।—ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ-ਹਿਤ ਵਿੱਚ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ 'ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ' ਵਿੱਚ 'ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ' ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕਵਚਨ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਹੁਵਚਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਉਲਟ ਅਪੀਲ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਾਰਿਸਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਉਹ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਦੇ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦਾ ਫਾਰਮ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਛੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਛੇ ਵਾਰਿਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਯੋਗ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ। 511. ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਛੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਰਕਮ ਕੁਝ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਜੋ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ-ਹਿੱਤ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਕਾਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਘਰ ' ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਕੱਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਕਾਈ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਨਿਯਮ-ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਲਓ, ਜੋ ਦੋ ਵਾਰਸ ਛੱਡ ਕੇ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਕਾਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮਕਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ, ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹਨ। ਘਰ ' ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ-ਹਿੱਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਤੋਂ। ਨਿਯਮ 30 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-

“ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਅਲਾਟ ਹੋਣ ਯੋਗ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸਦਾ ਸੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕਿ ਅਲਾਟ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇ;

ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਹੈ। ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰਸ ਜੋ ਇਸ ਮਕਾਨ ' ਤੇ ਕਬਜ਼ ਸਨ, ਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਕੋਲ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 30, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਘਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੀ ਇਕਾਈਆਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਪੀਰਨ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਧਾਰਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਮਕਾਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ

ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਕਿ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਦੇ ਵਾਰਸ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਹਸਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਉਲਟ। ਘਰ ਦੇ ਹੋਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਸਮੇਤ। ਨਿਯਮ 30 ਦੀ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਨੂੰ ਹਿੰਸਾ ਕਰੇਗੀ ਜੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸ਼ੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਉਸ ਇੱਕਲੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਸ਼ੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸ਼ੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਵੰਡਣ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਸਲ ਧਾਰਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਕੀ ਹੈ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਕਾਈ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇਸ ਮਕਾਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 30 ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧਾਰਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 30 ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ।

ਜੇਕਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਜੌਹਨਸਨ ਨੇ ਨਿਯਮ 30 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਨਿਯਮ 30 ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਘਰ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ।

ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਗਰੇਵਰ ਜੇ. ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਜੌਹਨਸਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ

ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜੀ ਸੰਸਕਰਣ
ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।